

USTAWA

z dnia

o odnawialnych źródłach energii^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii,
 - b) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego lub
 - c) biogazu rolniczego- w instalacjach odnawialnego źródła energii.
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, str. 16);
- 2) dyrektywy Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG (Dz. Urz. UE L 52 z 21.02.2004, str. 50, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 3).

4)

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

- 4) zasady opracowania i realizacji krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz sposób monitorowania rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie;
- 5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów energetycznych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii.

2. Do poświadczenia spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164)

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie, w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

4. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 1238).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz, którego głównym składnikiem jest metan, uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – biogaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa - ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym z instalacji służących zagospodarowaniu odpadów oraz uzdatniania wody i oczyszczania ścieków;
- 4) biopłyny – paliwa i biopaliwa ciekłe będące nośnikami energii chemicznej wytworzone z biomasy, wykorzystywane w celach energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach spełniających wymagania w zakresie emisji gazów do atmosfery, określone w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie

zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 130, poz. 1070, z późn. zm.³);

- 5) drewno pełnowartościowe - drewno spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3, oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna na cele energetyczne;
- 6) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 7) dedykowana instalacja spalania biomasy - jednostkę wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, lub zespół jednostek wytwórczych, służących do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, w których są spalane wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze;
- 8) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego - instalację spalania wielopaliwowego, wyposażoną w odrębne linie technologiczne dla przygotowania, transportu i wprowadzenia biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego bezpośrednio do komory paleniskowej, która umożliwia osiągnięcie średniorocznie co najmniej 20 % ich udziału w wartości energetycznej wszystkich paliw wprowadzanych do jednostki wytwórczej;
- 9) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 11) energia hydrotermalna - energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
- 12) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo – pompowych;
- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – jednostkę wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, lub zespół jednostek wytwórczych, służących do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, a także połączony z nimi magazyn energii elektrycznej, przechowujący energię elektryczną wytworzoną w tych jednostkach, lub wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania biogazu rolniczego;
- 14) instalacja spalania wielopaliwowego – jednostkę wytwórczą w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6, służącą do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, w której biomasa, biopłynek, biogaz lub biogaz rolniczy są spalane wspólnie z paliwami kopalnymi;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 122, poz. 695, z 2012 r. poz. 460 i 951 oraz z 2013 r. poz. 139.

- 15) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania lub dystrybucji;
- 16) magazyn energii elektrycznej – wyodrębniony zespół urządzeń i instalacji służących do przechowywania energii elektrycznej w innej postaci energii, powstałej w wyniku procesów technologicznych lub chemicznych;
- 17) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
- 18) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 120 kW;
- 19) licznik zdalnego odczytu – licznik zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 22) odbiorca przemysłowy – odbiorcę przemysłowego w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6;
- 23) odnawialne źródło energii – energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię otrzymywaną z biomasy, energię otrzymywaną z biogazu, energię otrzymywaną z biogazu rolniczego, fal, prądów i pływów morskich oraz energię otrzymywaną z biopłynów;
- 24) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego - operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 25) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6;
- 26) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego - operatora systemu przesyłowego w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
- 27) opłata OZE - wynagrodzenie należne operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, przeznaczone na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 94 ust.

- 2, oraz kosztów działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., prowadzonej na podstawie ustawy;
- 28) paliwo gazowe – biogaz dostarczony za pomocą sieci gazowej, lub biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia;
 - 29) płatnik opłaty OZE - operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
 - 30) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 31) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 32) rozruch technologiczny - pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą wyłącznie na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
 - 33) sieci - sieci w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 34) sieć dystrybucyjna - sieć dystrybucyjna w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 35) sieć dystrybucyjna gazowa – sieć gazowa, o której mowa w ustawie wymienionej w pkt 6;
 - 36) sieć przesyłowa - sieć przesyłowa w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 37) transfer statystyczny - przekazanie w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - 38) układ hybrydowy – jednostkę wytwórczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 6, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
 - 39) wyłączna strefa ekonomiczna - obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);
 - 40) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu przepisów ustawy wymienionej w pkt 6;
 - 41) wytwórca - podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną, ciepło lub chłód z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, lub wytwarzający

energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii;

- 42) zboża pełnowartościowe - ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja i mała instalacja wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w przepisach rozdziału 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą - Prawo energetyczne”.

Art. 4. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji będący osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód w celu jej zużycia na własne potrzeby, może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną przez niego w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej.

2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, 675, 983 i 1036), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

1) osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, która wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód w celu jej zużycia na własne potrzeby,

2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o jej planowanej lokalizacji, rodzaju i mocy.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja, o

każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej energii elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.

Art. 6. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informacje o mikroinstalacjach przyłączonych do jego sieci, w tym o ich rodzaju i mocy zainstalowanej energii elektrycznej, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi URE informacje o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej energii elektrycznej w mikroinstalacji oraz o odłączeniu mikroinstalacji od sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia jej odłączenia od sieci dystrybucyjnej.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie półroczne, zawierające:

1) informacje dotyczące łącznej ilości energii elektrycznej:

a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji;

b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz zainstalowanej mocy elektrycznej

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych zawartych w tym przepisie oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 7. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) posiadać dokument potwierdzający przyłączenie małej instalacji do sieci;
- 3) dysponować odpowiednimi obiektami, instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 4) nie wykorzystywać paliw kopalnych lub biomasy, biogazu i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem lub biopłynami w celu zwiększenia jej wartości opałowej podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji;
- 5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii oraz rodzaju tych paliw;
- 6) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania półroczne, zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;

- 5) określenie rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc oraz przewidywanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i łączną moc zainstalowaną energii elektrycznej lub cieplnej.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 2) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz.....).”;
- klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, mając na względzie zakres danych, o których mowa w ust. 1, oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, 1431, z 2012 r. poz. 611 oraz z 2013 r. poz. 849, 905 i 1036.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 - 3 i 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi się w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji jest obowiązany pisemnie informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) wykreślono wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 14. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym,
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 - 3;
- 3) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 16. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji oraz sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 6, Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji, i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 17. 1. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórcy służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁵⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 162, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 908, 1254, 1445 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 142, 403, 654 i 880.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji administracyjnej.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 18. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego lub wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 19. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, który wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z biogazu rolniczego w celu jej zużycia na własne potrzeby może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną z biogazu rolniczego wytworzoną w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej.

2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Art. 20. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący:

- 1) osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, która wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z biogazu rolniczego w celu jej zużycia na własne potrzeby,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

- pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanej lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej energii elektrycznej lub energii cieplnej w mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja, o każdej zmianie lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej energii elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Art. 21. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanemu dalej „Prezesem ARR”, informację o wytwórcach energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, o mikroinstalacjach przyłączonych do jego sieci, w tym o lokalizacji, rodzaju i mocy, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi ARR informacje o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1, oraz o odłączeniu mikroinstalacji od jego sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia odłączenia mikroinstalacji od jego sieci dystrybucyjnej.

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja, przekazuje Prezesowi ARR sprawozdanie półroczne zawierające informacje dotyczące łącznej ilości energii elektrycznej:

- 1) wytworzonej z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach,
- 2) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach, i wprowadzona do jego sieci dystrybucyjnej,

- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji Rynku Rolnego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zakres danych wskazanych w tym przepisie oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja

- zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru

wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrzem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR.

2. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dokonuje Prezes ARR na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 23, oraz wytwórcy realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7), przez przekazanie Prezesowi ARR informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego (instalacje o mocy zainstalowanej elektrycznej co najmniej 20 MW).

Art. 25. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 3) do wykorzystywania wyłącznie substratów, o których mowa w art. 2 pkt 2;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego,
 - b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym, lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,
 - d) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40, która została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej;
- 5) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 4 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) numer wpisu wytwórcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 4) określenie:
 - a) rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego ,
 - b) rodzaju instalacji i nominalnej rocznej wydajności wytwarzania biogazu rolniczego mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego,
 - c) surowców, które będą zużywane w celu wytworzenia biogazu rolniczego oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 2) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz.....).” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1- 3.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie informatycznym.
3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego jest obowiązany pisemnie informować Prezesa ARR o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Prezes ARR przekazuje Prezesowi URE informacje o zmianach dokonanych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia dokonania tych zmian.

Art. 29. Prezes ARR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) wykreślono wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 30. 1. Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR;
- 3) rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.

2. Przez rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego rozumie się naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 3 i 4.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 31. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Prezes ARR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

Art. 32. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, którego wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 33. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze oraz sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 ust. 1 pkt 5, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego oraz wykaz wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rozwoju wsi, środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 34. 1. Prezes ARR jest uprawniony do kontroli wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 23.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa ARR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

Art. 35. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w ust. 1;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

Art. 36. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien zawierać także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w tym protokole.

3. Prezes ARR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. 1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 38. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 39. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa ARR, ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę zawierającą uznane za biomasę ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegające biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym z instalacji służących zagospodarowaniu odpadów oraz uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 40. 1. Wytworzoną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii oraz energię elektryczną z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 74 ust. 3, jest obowiązany zakupić sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”.

2 . Sprzedawcę zobowiązanego wyznacza z urzędu, w drodze decyzji, Prezes URE spośród sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży na dzień 31 sierpnia poprzedniego roku, odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej danego operatora na obszarze działania tego sprzedawcy zobowiązanego, w terminie do dnia 31 października każdego roku na rok następny. Wniesienie odwołania od decyzji nie wpływa na obowiązek sprzedawcy zobowiązanego w zakresie realizacji obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 74 ust. 3.

3. Właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego wraz z tym sprzedawcą, niezwłocznie dokonują zmiany umowy w zakresie umożliwiającym realizację obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 74 ust. 3.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zamieszczają niezwłocznie na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

5. W przypadku gdy operatorzy, o których mowa w ust. 4, nie prześlą Prezesowi URE informacji koniecznych do wyznaczenia sprzedawcy zobowiązanego w terminie do dnia 15 września danego roku, sprzedawcę zobowiązanego wskazuje Prezes URE. Wskazany sprzedawca zobowiązany realizuje obowiązki sprzedawcy zobowiązanego w imieniu własnym, jednak na koszt właściwych operatorów poszczególnych systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 41.1. Z zastrzeżeniem art. 89 ust. 5 i 6, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu:

- 1) niewykorzystanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która została wprowadzona do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego, wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej będącego osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na własne potrzeby;
- 2) niewykorzystanej energii elektrycznej z biogazu rolniczego, która została wprowadzona do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego, wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej z biogazu rolniczego będącego osobą fizyczną, o której mowa w art. 19 ust. 1, który wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w mikroinstalacji w celu jej zużycia na własne potrzeby;
- 3) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która została wprowadzona do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego, wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;

- a) w mikroinstalacji, pod warunkiem, że w energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - b) w zmodernizowanej mikroinstalacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) energii elektrycznej z biogazu rolniczego, która została wprowadzona do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego, wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej z biogazu rolniczego będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej:
- a) w mikroinstalacji,- pod warunkiem, że energia elektryczna z biogazu rolniczego została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - b) w zmodernizowanej mikroinstalacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w zmodernizowanej mikroinstalacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczy wyłącznie energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu mocy tej instalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej i trwa przez kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 roku, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej i trwa maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b i pkt 4 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej i trwa maksymalnie do dnia 31 grudnia 2015r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

6. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mikroinstalacji może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w tej zmodernizowanej mikroinstalacji.

7. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 80 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

8. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, wynosi 100 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

Art. 42. 1. Z zastrzeżeniem art. 89 ust. 5 i 6, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w:

- 1) instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja

- która została wprowadzona do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy zobowiązanego.

2. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż

mikroinstalacja dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu mocy tej instalacji, a w przypadku, o którym mowa w ust. 9 – proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację, nie więcej jednak niż 50 % wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie do dnia 31 grudnia 2015 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

5. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora.

6. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW.

7. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia

po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w tej zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii.

8. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

9. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
- 2) spalania wielopaliwowego w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię

- energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 7 oraz ust. 8 pkt 2 i 3.

10. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub układach hybrydowych może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o łącznej mocy zainstalowanej energii cieplnej do 150 MW_{th}.

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 42 ust. 1, stanowi równowartość średniej ceny

sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy - Prawo energetyczne.

2. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika zdalnego odczytu w danym miesiącu.

3. Koszt instalacji licznika zdalnego odczytu ponosi wytwórca energii elektrycznej.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 42 ust. 1, wytworzonej:

1) odpowiednio w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie ustawy mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja
- przysługuje świadectwo pochodzenia energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”, z zastrzeżeniem ust. 2 – 9.

2. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii.

3. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w zmodernizowanej mikroinstalacji albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej do dnia 31 grudnia 2015r.

4. Świadectwo pochodzenia za energię elektryczną wytworzoną w zmodernizowanej mikroinstalacji albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu mocy tej instalacji, a w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 9 – proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację, nie więcej jednak niż 50 % wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

5. W przypadku gdy sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, następuje po cenie wyższej niż

105% ceny zakupu określonej w art. 43, świadectwa pochodzenia nie wydaje się dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego sprzedanej po wyższej cenie.

6. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości stanowiącej średnią ilość energii elektrycznej wytworzonej przez tego wytwórcę w latach 2011-2013, a w przypadku gdy okres wykonywania przez wytwórcę działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2013 r. – w okresie wykonywania przez wytwórcę tej działalności.

7. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 6, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r., w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 6, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, obowiązującego od dnia 1 stycznia 2021 r., mając na względzie politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 125 ust 1.

9. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia tej energii elektrycznej hydroenergię.

Art. 45. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 42 ust. 1:

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7 lub art. 23;

- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego została wytworzona;
- 5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego dla której przysługuje świadectwo pochodzenia;
- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;
- 7) dane dotyczące średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;
- 8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nie wykorzystywano drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy,
 - b) nie wykorzystywano paliw konwencjonalnych, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) nie wykorzystywano, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 2) sprzedaż energii elektrycznej dla której wystąpiono o wydanie świadectwa pochodzenia, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci

przesyłowej nastąpiła po cenie zakupu nie wyższej niż określona w art. 44 ust. 5". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi informacji pomiarowej, o którym mowa w ustawie – Prawo energetyczne, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego objętej tym wnioskiem.

4. Operator informacji pomiarowej przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci określa się na podstawie wskazań licznika zdalnego odczytu.

6. Licznik zdalnego odczytu operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego instaluje na koszt własny.

Art. 46.1. Prezes URE w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora informacji pomiarowej wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia.

2. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1-4, 6 i 9.

3. Świadectwo pochodzenia jest wydawane wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 47. 1. Od dnia 1 stycznia 2018 r., podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, są obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55 % praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych po dniu wejścia w życie ustawy w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Do wykonania obowiązku sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, o którym mowa w ust. 1, zalicza się sprzedaż praw

majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w transakcjach pozasesyjnych. przez które rozumie się transakcje gdzie strona sprzedająca i kupująca są sobie znane, zwane dalej „transakcją pozasesyjną”.

3. Prezes URE może, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, zwolnić ten podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w części dotyczącej praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia sprzedawanych na potrzeby wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych z instytucjami finansowymi w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, pod warunkiem, że zwolnienie to nie spowoduje istotnego zakłócenia warunków konkurencji na rynku energii elektrycznej lub zakłócenia na rynku bilansującym.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakiej zbywane są na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, o których mowa w art. 64 ust. 1, prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

5. W przypadku gdy średnia ważona cena świadectw pochodzenia obliczana przez podmiot określony w art. 64 ust. 1, zgodnie z ust. 6, będzie niższa niż 75 % wartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, przez okres co najmniej 1 miesiąca, podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku wyłącznie w sposób określony w art. 52 ust. 1 pkt 1.

6. Średnią ważoną cenę świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 5, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh oblicza się według wzoru:

$$\frac{\text{wolumen obrotu}_1 \cdot \text{cena}_1 + \text{wolumen obrotu}_2 \cdot \text{cena}_2 + \dots + \text{wolumen obrotu}_n \cdot \text{cena}_n}{\text{suma wolumenów}_{1,2,n}}$$

gdzie poszczególne pojęcia oznaczają:

wolumen obrotu₁ – ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży wystawionych w jednym zleceniu kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₁ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₁ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu₂ – kolejną ilość wolumenu obrotu praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₂ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₂ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu_n – następną ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena_n – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu_n praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

suma wolumenów_{1,2,n} – suma wolumenu obrotu₁, wolumenu obrotu₂, wolumenu obrotu_n.

7. Średnia ważona cena świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 5, obliczana zgodnie z ust. 6 przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jest publikowana przez ten podmiot na publicznej stronie internetowej tego podmiotu w każdym dniu obrotu praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, niezwłocznie po zamknięciu obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia w tym dniu i upublicznieniu jego wyników.

Art. 48. 1. Wytwórcy biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, z zastrzeżeniem ust. 2 - 5.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje w przypadku, gdy do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano drewno pełnowartościowe lub zboża pełnowartościowe.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego do dnia 31 grudnia 2015 roku.

5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni licząc od dnia pierwszego wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49. 1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres wytwórcy biogazu rolniczego;
- 2) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62, i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego,
- 5) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

- 9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci, określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

6. Koszt instalacji układu pomiarowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego gazowego.

Art. 50. 1. Prezes URE w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1-6 i 9.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego jest wydawane wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, jeżeli wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 3 albo art. 49 ust. 3.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje w terminie do 30 dni od dnia wpływu do Prezesa URE wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 60 i art. 62, są zobowiązane:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 69, obliczoną w sposób określony w art. 57.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;

- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁶⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy jest obowiązany złożyć Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust.1, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 53. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia wydanego dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 20 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7 % i nie więcej niż 12 % wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 60 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984.

- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej 3 % i nie więcej niż 7 %, wartości ich produkcji - wykonują w zakresie 80 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.
2. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.

Art. 54. 1. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja każdego roku przekazać Prezesowi URE:

1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 53 ust. 1.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi URE informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

Art. 55. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydanego dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy końcowi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie zakupionej i zużytej energii elektrycznej lub zakupionego biogazu rolniczego przeliczonego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej do 100 GWh.

Art. 56. 1. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3, w terminie do dnia 31 marca, jest obowiązany uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 69, obliczoną w sposób określony w art. 57.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do dnia 30 kwietnia za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 57. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 297,35 złotych za 1 MWh,

Eo - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Art. 58. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom

maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w zakresie określonym w art. 52 ust. 2 pkt 4.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 59. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, który uzyskał wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23, dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił lub wystąpi z wnioskiem, o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 i art. 45, art. 48 i art. 49, art. 52 - 56, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 58 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 52 ust. 1, w zakresie świadectw pochodzenia, oraz obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 45 ust. 4, w tym:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 4,
- 4) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 52 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 45 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2,

c) kosztów zakupu energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane

- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 61. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 31 października danego roku określi, w drodze rozporządzenia, wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w kolejnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, określony w krajowym planie działania poziom udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie oraz wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 62. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

- 1) parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,
- 4) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1

- biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.⁷⁾)
- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 836 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 433 i 984.

Art. 65. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego, towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego oraz odbiorcy przemysłowego, o których mowa w art. 52 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, towarowy dom maklerski lub dom maklerski oraz odbiorca przemysłowy, o których mowa w art. 52 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 68. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 69. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”, i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 70. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest obowiązany do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, Prezesowi URE oraz Prezesowi ARR informacji o wysokości uiszczonych opłat zastępczych oraz wysokości uiszczonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 161 ust. 1 i art. 165, do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 71. 1. Wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzanie biogazu rolniczego o wydajności do 20 mln m³/rok w instalacji odnawialnego źródła energii zwalnia się z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 5.

2. Do zwolnień, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy odrębne.

Art. 72. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 42, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytwarzanej w:

- 1) instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
- 2) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, hydroenergię;
- 3) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalane w wysokosprawnej kogeneracji o łącznej mocy zainstalowanej energii cieplnej do 150 MW_{th}.

Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku kalendarzowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej:

1) przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w:

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii albo
- b) zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacjach odnawialnego źródła energii,

2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii albo
- b) zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacjach odnawialnego źródła energii

- która może zostać zakupiona w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

2. Ustalając maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 74. 1. Aukcje, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza Prezes URE.

2. Przedmiotem aukcji, o których mowa w ust. 1, jest zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 75.

3. Prezes URE przeprowadza aukcję oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej:

1) przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w:

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
- b) zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacjach odnawialnego źródła energii;

2) po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
- b) zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Aukcje, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej do 1 MW i powyżej 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość lub wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przeznaczonej do zakupu w danym roku kalendarzowym określonej w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1, nie zostanie wyczerpana, Prezes URE przeprowadza w danym roku kolejne aukcje.

6. Co najmniej 25 % ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, określonej w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1, zakupionej po przeprowadzeniu aukcji powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku kalendarzowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym.

Art. 75. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

3. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
- 2) spalania wielopaliwowego w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię

- energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3

4. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach

hybrydowych może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o łącznej mocy zainstalowanej energii cieplnej do 150 MW th.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu mocy tej instalacji, a w przypadku instalacji, o których mowa w ust. 3 - proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację tej instalacji, nie więcej jednak niż 50 % wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji.

Art. 76. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, zamierzający przystąpić do udziału w aukcji podlegają procedurze oceny formalnej, której celem jest ocena przygotowania wytwórcy do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców, którzy złożyli deklarację przystąpienia do aukcji o której mowa w art. 72 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE.

4. W celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w ust. 1, wytwórcy składają do Prezesa URE wnioski o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

5. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizacja instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) oznaczenie organu, do którego jest składany;
- 4) datę złożenia wniosku;
- 5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

6. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji dołącza się następujące dokumenty, których okres ważności, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy :

1) dokumenty potwierdzające dopuszczalność danej lokalizacji na terenie objętym planowaną inwestycją - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a w przypadku

braku takiego planu – decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

2) kopię umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;

3) kopię prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę wydanej dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego;

4) kopię dokumentu potwierdzającego wniesienie kaucji do Prezesa URE albo potwierdzające ustanowienie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej w wysokości 30 złotych za 1 kW planowanej mocy zainstalowanej elektrycznej projektowanej instalacji;

5) harmonogram rzeczowy i finansowy realizacji projektowanej budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii;

6) kopię zaświadczenia wystawionego przez instytucję finansową o zdolności kredytowej wytwórcy do realizacji budowy instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji.

Art. 77. 1. Prezes URE pisemnie, w terminie nie dłuższym niż 30 dni licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, informuje wytwórcę o wynikach oceny formalnej, o której mowa w art. 76 ust. 1, z podaniem uzasadnienia tej oceny, a w przypadku gdy ocena jest negatywna - także pouczenie o możliwości wniesienia protestu, w trybie i na zasadach określonych w art. 78 ust. 1, zawierające wskazanie:

- 1) organu właściwego do wniesienia protestu;
- 2) terminu wniesienia protestu;
- 3) formy i trybu wniesienia protestu.

2. W przypadku pozytywnej oceny formalnej Prezes URE wydaje wytwórcy zaświadczenie o dopuszczeniu danego wytwórcy do udziału w aukcji.

3. Termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, wynosi 12 miesięcy od dnia jego wystawienia, jednak nie może być dłuższy niż ważność dokumentów stanowiących podstawę wydania zaświadczenia.

Art. 78. 1. W przypadku negatywnej oceny formalnej, wytwórcy przysługuje środek odwoławczy w postaci protestu.

2. Protest może być wniesiony przez wytwórcę w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu oceny formalnej wraz z uzasadnieniem.

3. Protest jest wnoszony za pośrednictwem Prezesa URE, który dokonał oceny formalnej, do ministra właściwego do spraw gospodarki, zgodnie z pouczeniem, o którym mowa w art. 77 ust. 1.

4. Protest jest wnoszony w formie pisemnej i zawiera:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest wnoszony;

- 2) dane wytwórcy;
- 3) wskazanie wszystkich zarzutów o charakterze proceduralnym i prawnym w zakresie przeprowadzonej oceny formalnej wraz z uzasadnieniem;
- 4) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje protest w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia jego otrzymania. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy w trakcie rozpatrywania protestu konieczne jest skorzystanie z pomocy ekspertów, termin rozpatrzenia protestu może być przedłużony, o czym minister właściwy do spraw gospodarki informuje na piśmie wytwórcę. Termin rozpatrzenia protestu łącznie nie może przekroczyć 90 dni.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje wytwórcę na piśmie o wyniku rozpatrzenia jego protestu. Informacja ta zawiera w szczególności:

- 1) treść rozstrzygnięcia polegającego na uwzględnieniu albo nieuwzględnieniu protestu, wraz z uzasadnieniem;
- 2) w przypadku nieuwzględnienia protestu - pouczenie o możliwości i terminie wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, na zasadach określonych w art. 79.

7. Protest nie podlega rozpatrzeniu, jeżeli mimo prawidłowego pouczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1, został wniesiony:

- 1) po terminie,
- 2) przez nieuprawniony podmiot,
- 4) bez spełnienia wymogów określonych w ust. 4

- o czym minister właściwy do spraw gospodarki informuje wytwórcę na piśmie.

Art. 79 1. Po wyczerpaniu postępowania odwoławczego wytwórca może w tym zakresie wnieść skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529).

2. Skarga, o której mowa w ust. 1, jest wnoszona przez wytwórcę w terminie 14 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w art. 78 ust. 6, bezpośrednio do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego wraz z kompletną dokumentacją w sprawie. Skarga podlega wpisowi stałemu.

3. Kompletna dokumentacja, o której mowa w ust. 2, obejmuje:

- 1) wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji,
- 2) informację o wynikach oceny formalnej, o której mowa w art. 77 ust. 1,
- 3) wniesiony protest,
- 4) informację, o której mowa w art. 78 ust. 6

- wraz z ewentualnymi załącznikami.

4. Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii.

5. W wyniku rozpatrzenia skargi, o której mowa w ust. 1, sąd może:

- 1) uwzględnić skargę, stwierdzając, że ocena formalna została przeprowadzona w sposób naruszający prawo, przekazując jednocześnie sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Prezesa URE;
- 2) oddalić skargę - w przypadku jej nieuwzględnienia;
- 3) umorzyć postępowanie w sprawie, jeżeli z jakichkolwiek względów jest ono bezprzedmiotowe.

6. Sąd rozstrzyga sprawę w zakresie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia wniesienia skargi.

7. Wniesienie skargi po terminie, o którym mowa w ust. 2, powoduje pozostawienie jej bez rozpatrzenia.

8. W przypadku wniesienia skargi bez kompletnej dokumentacji lub bez uiszczenia wpisu stałego, sąd wzywa wytwórcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia skargi bez rozpatrzenia.

Art. 80. 1. Wytwórca lub minister właściwy do spraw gospodarki może wnieść skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia wojewódzkiego sądu administracyjnego. Przepis art. 79 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Skarga, o której mowa w ust. 1, jest rozpatrywana w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. Przepisy art. 79 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

3. Na prawo wytwórcy do wniesienia skargi do sądu administracyjnego nie wpływa negatywnie błędne pouczenie lub brak pouczenia, o którym mowa w art. 77 i art. 78 ust. 6 .

Art. 81. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi określone dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 z wyłączeniem art. 52-55, art. 61 § 3-6, art. 115-122, 146, 150 i 152 tej ustawy.

Art. 82. Procedura odwoławcza, o której mowa w art. 77-81, nie wstrzymuje możliwości przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 74.

Art. 83. Informacje otrzymywane przez wytwórcę dotyczące oceny formalnej, a także w trakcie trwania procedury odwoławczej, nie stanowią decyzji.

Art. 84. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu administracyjnego, polegające na oddaleniu skargi, odrzuceniu skargi lub pozostawieniu skargi bez rozpatrzenia, kończy procedurę odwoławczą.

Art. 85. 1. Prezes URE na 30 dni przed przeprowadzeniem pierwszej w danym roku aukcji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki informację o maksymalnej cenie w złotych za 1 MWh za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym zakupiona wytworzona przez wytwórców po przeprowadzeniu aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii oraz energia elektryczna z biogazu rolniczego, zwanej dalej „ceną referencyjną”.

2. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, Prezes URE bierze pod uwagę sumę średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne oraz średniej ważonej ceny świadectw pochodzenia w latach 2011-2013 określonej na podstawie dokonanych transakcji przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, i kontraktów bilateralnych dokonanych poza tym podmiotem.

3. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, Prezes URE bierze pod uwagę wyniki przedstawionych analiz ekonomicznych przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze dotyczące średnich kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii wymienionych w ust. 4.

4. Cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, Prezes URE określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz zmodernizowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy;
- 3) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów;
- 4) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków;
- 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych,
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego;

- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW lub o łącznej mocy zainstalowanej energii cieplnej do 150 MWth, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji;
- 9) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny;
- 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej hydroenergię;
- 14) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię geotermalną;
- 15) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego;
- 17) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na morzu.

Art. 86. 1. Prezes URE na co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem aukcji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki ogłoszenie o aukcji oraz zaprasza do składania ofert.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 2) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 3) maksymalną ilość i wartość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego jaka może zostać zakupiona w drodze aukcji, w tym po zasięgnięciu opinii operatorów dystrybucyjnych i operatora przesyłowego ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 3500 MWh/MW/rok w obszarze działania poszczególnych operatorów dystrybucyjnych lub operatora przesyłowego.

3. W aukcji na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają ważne zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 77 ust. 2.

4. Aukcję przeprowadza się, jeżeli zostały zgłoszone co najmniej 3 oferty.

5. Aukcję prowadzi się w formie elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

6. Dostawcę usługi internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013, poz. 907).

7. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

8. Regulamin aukcji określa:

- 1) wymagania dotyczące przebiegu i rozstrzygnięcia aukcji;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 3) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 4) warunki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 5) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej.

6. Regulamin aukcji jest zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw gospodarki

Art. 87. 1. Prezes URE i wytwórcy, zwani dalej „uczestnikami aukcji”, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji przekazują oferty za pomocą formularza umieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 86 ust. 5, umożliwiającemu wprowadzenie niezbędnych danych w trybie bezpośredniego połączenia z platformą, a także zapewniającego bezpieczeństwo transakcji.

2. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) proponowaną wysokość ceny zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się wytwarzać tę energię elektryczną w złotych za 1 MWh;
- 3) rodzaj i łączną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnego źródła energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego przez uczestnika aukcji;
- 4) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wyrażoną w MWh jaką planuje wytworzyć w instalacji odnawialnego źródła energii uczestnik aukcji w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, w tym ilość planowanego wytworzenia energii elektrycznej wyrażoną w MWh w instalacji odnawialnego źródła energii o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 3500 MWh/MW/rok;

- 5) planowane miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej – w przypadku energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2;
- 6) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
 - a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
 - energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
 - siłę wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
 - b) rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii najpóźniej od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od miesiąca, w którym nastąpiło zamknięcie aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1.

3. Oferty, pod rygorem nieważności, składa się opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr z 2013 r. poz. 262).

4. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

Art. 88. 1. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę, określając rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, sprzedawcę zobowiązanego na którego obszarze działania zlokalizowana będzie instalacji odnawialnego źródła energii, ilość określoną w MWh i cenę wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1MWh, energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego jaką planuje wytworzyć po tej cenie.

3. Złożona oferta wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może być wycofana.

4. Oferty zawierające ceny przekraczające wysokość ceny referencyjnej zostają odrzucone.

Art. 89. 1. Aukcję wygrywają ci uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego – aż do wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferują taką samą najniższą cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, a łączna ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość i wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, wszystkie oferty traktowane są jednakowo przy jednoczesnym proporcjonalnym obniżeniu, za zgodą uczestników aukcji, ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wskazanej w tych ofertach, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W przypadku gdy pozostała do zakupu ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest mniejsza od ilości i wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, za jego zgodą ilość ta ulega obniżeniu do ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego pozostałej do zakupu po przeprowadzeniu aukcji, z zastrzeżeniem ust.4.

4. W przypadku, gdy uczestnik aukcji, o którym mowa w ust. 2 i ust.3, nie wyrazi zgody na proporcjonalne obniżenie ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wskazanej w jego ofercie, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego nie podlega zakupowi w tej aukcji.

5. W przypadku gdy aukcję wygra oferta złożona przez wytwórcę, który złoży deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1 – sprzedawcę zobowiązanego zwalnia się z obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 42 ust. 1, a dla tej energii elektrycznej nie wydaje się świadectwa pochodzenia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, przepisów art. 40 i art. 42-69 nie stosuje się.

Art. 90. 1. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji w terminie 3 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) zestawienie zwycięskich ofert;
- 2) ceny zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego uzyskane w aukcji;
- 3) ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, jaka będzie zakupiona po przeprowadzeniu aukcji, w podziale na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

Art. 91. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji:

- 1) w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji;
- 2) po zamknięciu sesji aukcji;

3) jeżeli w ustalonym w ogłoszeniu o aukcji okresie nie zostaną zgłoszone żadne oferty lub zostaną zgłoszone mniej niż 3 oferty.

2. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) wytwórcach, których oferty zostały wybrane;
- 2) minimalnych i maksymalnych cenach zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh uzyskanych w aukcji;
- 3) łączną ilość w MWh i wartość w złotych z dokładnością do jednego grosza zakupionej w aukcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

3. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji informuje wytwórców, których oferty zostały wybrane, o wynikach aukcji.

4. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji przekazuje właściwym sprzedawcom zobowiązanym informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego, których oferty zostały wybrane w drodze aukcji, oraz dotyczące ilości oraz ceny energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, którą obowiązany jest zakupić sprzedawca zobowiązany.

5. Prezes URE unieważnia aukcję, jeżeli wszystkie oferty zawierają ceny wyższe niż cena referencyjna lub z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym.

6. Prezes URE w terminie 7 dni roboczych podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informację o unieważnieniu aukcji.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o unieważnieniu aukcji w terminie 3 dni roboczych od dnia jej unieważnienia.

Art. 92. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3, który wygrał aukcję, jest obowiązany, w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego przekazać Prezesowi URE informację o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wyrażoną w MWh jaką wytworzył w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje:

- 1) w równych okresach trzyletnich – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przed danego wytwórcę przez okres 3 lat lub przez wielokrotność tej liczby, nie dłużej jednak niż przez 15 lat;

2) za cały okres w jakim przysługuje wsparcie - w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przed danego wytwórcę przez okres krótszy niż 3 lata.

3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 87 ust. 2 pkt 6, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji po upływie 3 lat licząc od dnia w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

Art. 93. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie ustawy, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia.

2. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 3 pkt 2, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, sprzedawcy zobowiązanemu przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

4. Zakup energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii następuje po stałej cenie ustalonej w aukcji oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 87, z zastrzeżeniem art. 89.

5. Ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika zdalnego odczytu w danym miesiącu.

6. Koszt instalacji licznika zdalnego odczytu ponosi wytwórca energii elektrycznej.

7. Kaucja, o której mowa w art. 76 ust. 6 pkt 4, podlega zwrotowi w terminie:

1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii albo

zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku wytwórcy, który wygrał aukcję;

2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji - w przypadku wytwórcy, który nie wygrał aukcji.

Art. 94. 1. Sprzedawca zobowiązany, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 93 ust. 1 i 2, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości wyrażonej w MWh i ceny energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego zakupionej w danym miesiącu, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy, rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej kwartalnej ceny energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, obowiązującej w poprzednim kwartale, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh;
- 4) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 - 3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego i wartością zakupu tej energii elektrycznej, wykazanej sprawozdaniu.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego przez sprzedawcę zobowiązanego sprawozdania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca, sprzedawcy zobowiązanemu na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. W przypadku gdy w danym miesiącu, ilość sprzedanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w art. 74 ust. 3, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 95. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. do dnia 30 września każdego roku przekazuje Prezesowi URE, informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, mając na względzie informacje zawarte w

sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawcę zobowiązanego, otrzymanych w danym roku.

2. Prezes URE kalkulując planowane w roku następnym wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, bierze pod uwagę:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1;
- 2) maksymalną ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, jaka może zostać zakupiona w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1;
- 3) średnią cenę zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w trzech kwartałach danego roku kalendarzowego.

Art. 96. Od dnia 1 stycznia 2015 roku:

- 1) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera od płatnika opłaty OZE oraz od odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej opłatę OZE, obliczoną w sposób określony w art. 97 ust. 2;
- 2) płatnik opłaty OZE pobiera od odbiorcy opłatę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej i wartością zakupu energii elektrycznej, wykazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, zwaną dalej "opłatą końcową OZE", z uwzględnieniem stawek opłaty OZE netto, o których mowa w art. 98 i art. 99.

Art. 97. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego wysokość stawek opłaty OZE, o których mowa w art. 98 i art. 99 ust. 2, oraz warunki ich stosowania.

2. Opłatę OZE należną od:

- 1) płatnika opłaty OZE oblicza się jako: iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych do sieci danego płatnika opłaty OZE i ilości energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne płatnika nie związane z zużyciem w celu wytworzenia, przesyłania lub dystrybucji tej energii;
- 2) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz ilości energii elektrycznej zużytej, przez odbiorcę końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej.

3. Płatnik opłaty OZE ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę końcową OZE równą wysokości stawki opłaty OZE obowiązującej w danym roku wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę z tytułu świadczenia usługi dystrybucyjnej związanej z zakupem usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego w wysokości określonej w art. 98 lub 99.

Art. 98. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku stawka opłaty OZE netto wynosi 2,27 zł za 1 MWh.

2. Przez stawkę opłaty OZE netto, o której mowa w ust. 1 i art. 99 ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.

Art. 99. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE netto, na dany rok kalendarzowy, począwszy od roku 2016, według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-2}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- S_{Ri} - stawkę opłaty OZE netto na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- G_i - wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE, obliczona według wzoru, o którym mowa w art. 100,
- Q_{i-2} - ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych w roku poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE, o której mowa w ust. 1, uwzględniającą podatek od towarów i usług, w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem URE”, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh.

Art. 100. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem "Gi", o którym mowa w art. 99 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku "i" stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $\sum K_{OZEfi}$ - sumę środków dla sprzedawcy zobowiązanego, obliczoną na podstawie danych, o których mowa w art. 95 ust. 2,
- L_{OZEi} - wydatki i koszty, o których mowa w art. 103 ust. 2,

E_{OZEi} - prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku "i", stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 103 ust. 4 pkt 2.

Art. 101. 1. Płatnik opłaty OZE oraz odbiorca końcowy przyłączony bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, informację o ilościach energii elektrycznej do naliczenia opłaty OZE.

2 Płatnik opłaty OZE oraz odbiorca końcowy przyłączony bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, środki z tytułu opłaty OZE, obliczone w sposób, o którym mowa w art. 97 ust. 2, za okres rozliczeniowy.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym, zwanym dalej „rachunkiem opłaty OZE operatora”.

4. Okresem rozliczeniowym, gdy rozliczenia są dokonywane między:

- 1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
 - a) płatnikiem opłaty OZE,
 - b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej
 - jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty OZE a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) sprzedawcą zobowiązanym
 - jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i usługi przesyłania.

Art. 102. 1. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. informację o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy na rachunku opłaty OZE operatora oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do 23. dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, wystawia na jej podstawie notę księgową dla operatora systemu elektroenergetycznego przesyłowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego przesyłowego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., zwany dalej "rachunkiem opłaty OZE", środki w wysokości wynikającej z noty księgowej.

Art. 103. 1. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 106, jest niewystarczająca na wypłatę środków, o których mowa w art. 94 ust. 2 lub 3, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zaciąga zadłużenie na wypłatę środków, o których mowa w art. 94 ust. 2 lub 3.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4., oznaczone symbolem "Lozei", oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + Fozei$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} - kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} - kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

$Fozei$ – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i obsługą wypłat,

3. Wydatki i koszty, oznaczone symbolem " L_{OZEi} ", uwzględnia się w kalkulacji stawek opłaty OZE.

4. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
 - 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku
- do dnia 30 września każdego roku.

Art. 104. 1. W przypadku uzyskania przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. środków z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 106

- suma tych środków jest przeznaczana na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

2. W przypadku gdy po dokonaniu ostatecznych rozliczeń z tytułu pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4, oraz spłacie zadłużenia, o którym mowa w art. 103 ust. 1, na rachunku opłaty OZE pozostaną środki, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje je

operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego uwzględnia przekazane środki, opracowując taryfę za usługi przesyłania energii elektrycznej.

Art. 105. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty przejściowej OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług oraz środków, o których mowa w art. 104 ust. 2. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna, a w przypadku środków, o których mowa w art. 104 ust. 2, w dacie ich otrzymania.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE operatora, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁸⁾).

3. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 1, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2, w dacie dokonania tej czynności.

4. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, w dacie ich przekazania.

5. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 104 ust. 1, nie stanowią przychodu Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

6. Środki przekazane przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rzecz sprzedawcy zobowiązanego nie stanowią u Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2.

Art. 106. 1. Środki zgromadzone przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rachunku opłaty OZE mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, poz. 596, poz. 769, 1010, 1342 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 613, 1012, 1036 i 1448.

3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

Art. 107. Siedzibą Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 108. 1. Przedmiotem działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda sprzedawców zobowiązanych do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3;
- 2) rozliczanie ujemnego salda sprzedawców zobowiązanych do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie;

2. Zysk Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności określonej w ust. 1.

Art. 109. 1. Skarb Państwa obejmuje wszystkie akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. mogą zostać pokryte wyłącznie wkładami pieniężnymi wniesionymi w całości przed jej zarejestrowaniem.

3. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. są akcjami imiennymi i nie podlegają zamianie na akcje na okaziciela.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

5. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie mogą być zbywane ani obciążane.

6. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie podlegają zajęciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, 1342 i 1529) oraz przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

7. Na akcjach Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie można ustanawiać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych w trybie przepisów działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012, poz. 749, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 110. 1. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może być obniżany.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może emitować obligacji zamiennych albo obligacji z prawem pierwszeństwa.

Art. 111. Rada nadzorcza Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. liczy trzech członków, powoływanych i odwoływanych przez:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki – Przewodniczącego rady nadzorczej;
- 2) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa - jednego członka;
- 3) Prezesa URE - jednego członka.

Art. 112. 1. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów.

2. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

3. Regulamin uchwalony przez radę nadzorczą podlega zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie.

Art. 113. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może zostać połączony z inną spółką ani ulec podziałowi bądź przekształceniu.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców.

Art. 114. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki oraz przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, informacje z zakresu swojej działalności.

Art. 115. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030).

Art. 116. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 60, do zakupu

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1027 i 1036.

oferowanego ciepła lub chłodu wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonej do sieci, znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii.

Art. 117. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru biogazu rolniczego o parametrach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 118. 1. Mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórców, którzy po dniu 30 czerwca 2014 r. podpisali umowę o udzielenie pomocy inwestycyjnej ze środków publicznych w postaci dotacji bezzwrotnej z podmiotem udzielającym tej pomocy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej przez wytwórców w mikroinstalacji, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 i 2.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia

energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 119. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnego źródła energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem stanowiącym potwierdzenie odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii albo z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 120. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii albo energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 7 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii albo energia elektryczna z biogazu rolniczego;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii albo wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii albo energia elektryczna z biogazu rolniczego została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 5) wskazanie czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Gwarancje pochodzenia oraz inne dokumenty potwierdzające wydanie gwarancji pochodzenia wydaje się w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezesowi URE.

6. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

albo wytworzonej energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ustalonej na podstawie wskazań licznika zdalnego odczytu.

Art. 121. 1. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

2. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii albo wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Po upływie okresu określonego w ust. 2 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

4. Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera dane określone w art. 89 ust. 3 oraz wskazuje datę jej ważności.

5. Gwarancje pochodzenia tracą ważność z chwilą ich przekazania odbiorcy końcowemu.

6. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

7. Gwarancję pochodzenia jest wydawana w formie elektronicznej i przekazywana bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

Art. 122. 1. Prezes URE odmawia wydania gwarancji pochodzenia jeżeli wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 120 ust. 2.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 123. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. Odmowa uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

4. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

5. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej na którą została wydana.

Art. 124. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
– organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia są obowiązani poinformować Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4, podlega wpisowi do rejestru gwarancji pochodzenia.

6. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

7. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

8. Wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w ust. 7;
- 2) opłaty skarbowej za wydanie gwarancji pochodzenia.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany wydać podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnego źródła energii albo z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz monitorowanie rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie

Art. 125. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa, opracowuje projekt krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii do roku 2020, zwanego dalej „krajowym planem działania”.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające model i sposób dojścia do krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto, pozyskiwanej z odnawialnych źródeł energii, wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania jakie powinny zostać podjęte do osiągnięcia celów pośrednich, niezbędne w poszczególnych latach aż do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej wytwarzania energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju jej nowych zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku:

1) gdy udział energii i paliw, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania, albo

2) wydania zalecenia przez Komisję Europejską

- minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 126. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu krajowego wskazanego w art. 125 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591 oraz z 2013 r. poz. 2).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii, zużywanych w energetyce i w transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stanu infrastruktury technicznej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych do realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię i paliwa, pozyskiwane z odnawialnych źródeł energii, wytworzone w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii i paliw, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 127. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii elektrycznej i paliw gazowych, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce i w transporcie, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw rynków rolnych, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 3 - 8 ma na celu identyfikację kierunku rozwoju odnawialnych źródeł energii, wypracowanie optymalnego i zrównoważonego stopnia wykorzystania poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego, ochronę środowiska oraz osiągnięcie celów wynikających z przyjętych umów międzynarodowych.

3. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii i paliw, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii i paliw, pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego instalacji odnawialnych źródeł energii oraz usuwanie innych barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania z odnawialnych źródeł energii i wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 4) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię i paliwa pozyskiwane z odnawialnych źródeł energii, wytwarzane w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz nadwyżki ich wytwarzania.

4. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

5. Zadania ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii z biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych.

6. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:

- 1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii.

7. Zadania Prezesa URE w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) przekazywania informacji dotyczących odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy - Prawo energetyczne, stosownie do zakresu zadań Prezesa URE;
- 2) monitorowanie wykonania obowiązku przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

8. Zadania Prezesa GUS w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu.

9. Zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 3 - 7, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii. minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw rynków rolnych, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes GUS, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 128. 1. Udział energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto z odnawialnych źródeł energii oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Metodologię i definicje stosowane przy wyliczaniu udziału energii z odnawialnych źródeł energii określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008, str. 1).

Art. 129. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) końcowego zużycia energii brutto z odnawialnych źródeł energii, uwzględniając sumę końcowego zużycia energii:

- a) elektrycznej brutto z odnawialnych źródeł energii,
 - b) brutto z odnawialnych źródeł energii w ciepłownictwie i chłodnictwie oraz
 - c) z odnawialnych źródeł energii w transporcie,
- 2) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,
 - 3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerotermalnej, geotermalnej lub hydrotermalnej przez pompy ciepła
- biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 130. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, informacje związane z wykorzystaniem energii i paliw wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw gospodarki są publikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

- 1) mocy zainstalowanej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej,
- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii,
- 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego,
- 4) ilości wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Gospodarki w terminie 25 dni od zakończenia każdego kwartału.

5. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej dotyczą w szczególności informacji o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału. Informacje te są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 45 dni od zakończenia kwartału.

6. Dane opublikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, po ich wcześniejszym przetworzeniu, są jawne.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 131. 1. Osoba dokonująca instalacji mikroinstalacji lub małych instalacji, zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z pisemnym wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie certyfikatu.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
 - b) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾ lub inny równoważny dokument potwierdzający kwalifikacje do instalacji

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979 oraz z 2013 r. poz. 827.

urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub

c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych,

d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 145 pkt 2, lub

e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji lub utrzymania w należyłym stanie technicznym odnawialnego źródła energii;

2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;

3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji lub małej instalacji, poświadczony zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 140 ust. 1 lub w art. 146, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalator, który posiada:

1) dyplom potwierdzający kwalifikacje w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej lub

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zakresie urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy o systemie oświaty, lub

3) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie odnawialnych źródeł energii, albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2012 r. poz. 572, 742 i 1544)

– może uzyskać certyfikat, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 132. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się co najmniej dwa razy w ciągu roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, co najmniej na trzydzieści dni przed planowanym terminem egzaminu.

2. Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "Komisją", przeprowadzającą egzamin dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu uprawniającego do instalowania danego rodzaju instalacji, powołuje Prezes UDT.

3. Członków Komisji powołuje na 4 lata Prezes UDT spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz wyznaczonych przez Prezesa UDT.

4. Wniosek o powołanie członka komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne, pod warunkiem że zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie odnawialnych źródeł energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalności w zakresie danego rodzaju odnawialnego źródła energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie odnawialnego źródła energii;
- 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których jest prowadzone kształcenie zawodowe z zakresu odnawialnych źródeł energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi co najmniej 7 członków przeprowadzających egzamin dla danego rodzaju instalacji określonego w art. 131 ust. 2.

Art. 133. 1. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 1 lit. b-e lub w ust. 4;
- 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć także oświadczenie następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych, nie byłem karany.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.¹²⁾).

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 134. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 131 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do wydania wnioskodawcy certyfikatu albo zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na 5 lat.

Art. 135. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 131 ust. 3 lub 4 albo gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 136. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją udokumentowane dowody, że mikroinstalacja lub mała instalacja jest zainstalowana niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 137. 1. Prezes UDT, na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności uprzednio wydanego certyfikatu przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, pod warunkiem że instalator:

- 1) złoży oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w 131 ust. 3 lub 4 ;
 - 2) w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu ukończył szkolenie przypominające, potwierdzone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń;
 - 3) przedstawi wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym minimum pięciu referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji w celu potwierdzenia ciągłości pracy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w art. 133 ust. 1.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
 - b) opis mikroinstalacji albo małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁰⁾) oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są zgodne z prawdą.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Prezes UDT przed przedłużeniem ważności certyfikatu dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu w przypadku, gdy instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1.

Art. 138. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 139. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje lub małe instalacje, jeżeli posiadają:

1) ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji i małej instalacji nie później niż 30 dni przed zamierzonym rozpoczęciem instalacji, lub

2) certyfikat wydany na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 133 ust. 1, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie, jest ważny i może być stosowany w obrocie.

Art. 140. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 137 ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 131 ust. 2.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń i za informacje związane ze szkoleniem;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji personelu prowadzącego szkolenia oraz zapewnienia ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) cenniku opłat za szkolenia oraz trybie ich wnoszenia,

- b) miejscu odbywania, datach i godzinach rozpoczęcia oraz zakończenia szkolenia,
 - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
 - d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia,
- dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej.

Art. 141. 1. W celu uzyskania akredytacji podmiot składa do Prezesa UDT pisemny wniosek o udzielenie akredytacji odpowiednio do danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia, jego siedziby i adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 145 ,
 - 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 140 ust. 2 pkt 2-4;
 - 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
 - 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
 - 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
 - 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej
- dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 142. 1. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje oceny wniosku oraz dokumentów złożonych przez organizatora szkoleń oraz sprawdzenia spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, że organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do udzielenia akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadomienia o odmowie udzielenia akredytacji.

4. Akredytacja jest udzielana na 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, nie rzadziej jednak niż raz w czasie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 143. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1-3.

Art. 144. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 142 ust. 4, są negatywne.

Art. 145. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji i cofnięcia akredytacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 131 ust. 2, w przypadku osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,

- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, sposób doskonalenia zawodowego w czasie trwania powołania oraz sposób ich dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz wynagradzania jej członków,
 - 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania katalogu pytań egzaminacyjnych,
 - 5) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego łącznej oceny,
 - 6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 150 ust. 1,
 - 7) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1,
 - 8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 151 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu
- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniej jakości montażu mikroinstalacji i małych instalacji, bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, a także sposób dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej postępowań.

Art. 146. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 131 ust. 3 pkt 3 oraz art. 137 ust. 1 pkt 2, jeżeli posiada:

- 1) ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż 60 dni przed zamierzonym rozpoczęciem szkoleń, lub
- 2) akredytację udzieloną na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 141 ust. 2, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że akredytacja udzielona przez inne członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest ważna.

Art. 147. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie dotyczącym certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego

Art. 148. 1. W przypadku:

1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,

2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

4. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 149. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 148 ust. 1, Komitet:

1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania, albo

2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 150. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, ewidencjonowania i bezpiecznego przechowywania ich dokumentacji, pobiera się opłaty za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego terminu egzaminu;
- 2) wydanie certyfikatu, która nie może być wyższa niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu;
- 3) przedłużenia ważności certyfikatu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji, wynoszącą 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów, wydawania dokumentów oraz udzielania akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT wydania certyfikatu, przedłużenia ważności certyfikatu, albo udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 151. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL - o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia ukończenia szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7 i 8, są jawne. Dodatkowo jawne są dane, o których mowa w ust. 2 pkt 9, w przypadku wyrażenia przez zainteresowanego zgody na ich ujawnienie odpowiednio na warunkach, o których mowa w art. 133 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 139.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 141 ust. 2.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 146.

Art. 152. 1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. W przypadku wygaśnięcia ważności certyfikatu lub jego cofnięcia, Prezes UDT po 5 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu usuwa z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dane dotyczące instalatora.

3. W przypadku wygaśnięcia akredytacji organizatora szkoleń lub jej cofnięcia, Prezes UDT po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji usuwa dane organizatora szkoleń z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 153. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów, ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów inwestycyjnych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii

Art. 154. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676), albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej zawierać postanowienia określające:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w szczególności ilości i ceny przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

3. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii strony umowy przekazują Komisji Europejskiej nie później, niż w terminie 3 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

4. W przypadku nie osiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania, nie dokonuje się, w danym roku kalendarzowym transferów statystycznych.

5. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

6. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 155. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 154 ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego, w tym dotyczące określonej ilości i cen energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, która może zostać uwzględniona w realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

Art. 156. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, o którym mowa w art. 125 ust. 1.

2. Warunkiem osiągnięcia celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 154 ust. 1, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczypospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczypospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania.

Art. 157. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego, w szczególności o instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, oraz ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji.

4. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 158. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 157 ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierza realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynikającego z krajowego planu działania;
- 4) określenie okresu, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenie zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 159. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu z którym realizowany jest wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
 - 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.
- jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 160. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Energię elektryczną uwzględnia się w krajowym celu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 pkt 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1 energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:

- a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii, odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
- 2) energia elektryczna jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
- 3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 161. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego albo nie uiszcza opłat zastępczych, w terminie określonym w art. 52 ust. 1;
- 2) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;
- 4) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 74 ust. 3;
- 5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 i art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła lub chłodu, o którym mowa w art. 116;
- 7) nie przestrzega obowiązku zakupu biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 117;

- 8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;
- 9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 5;
- 10) nie przekazuje Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 2;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 12) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 13) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 58 ust. 1, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 14) wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7;
- 15) nie wytworzył energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 74 ust. 3, w ilości określonej przez wytwórcę w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 92 ust. 2;
- 16) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 17) wytwarza biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23;
- 18) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 pkt 5, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 19) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR informacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 20) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 34.

2. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do kar za działania lub zaniechania związane z przyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii.

Art. 162. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 161 ust. 1 pkt 1 - 16 wymierza Prezes URE,
 - 2) art. 161 ust. 1 pkt 17-20 wymierza Prezes ARR
- w drodze decyzji.

Art. 163. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 1- 5 i pkt 9, nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w

poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 57, wyrażoną w złotych,

O_{zz} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c - średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} - ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} - ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 6 - 8 i pkt 10, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa odpowiednio w, art. 64 ust. 3, art. 56 ust. 2 i art. 116, art. 117, nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1 pkt 11- 14 i pkt 16 wynosi 10.000 zł, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 161 ust. 1 pkt 13 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 57, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a nie wskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 58 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 161 ust. 1 pkt 15 oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0,5 \times [C_A \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażonej w złotych,

C_A – cena zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wyrażona w złotych za 1 MWh, o której mowa w art. 88 ust. 2,

E_{OA} – ilość oferowanej do wytworzenia po zakończeniu aukcji energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w okresie rozliczeniowym określonym w art. 92 ust. 2, wyrażonej w MWh,

E_{WA} – ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w okresie rozliczeniowym określonym w art. 92 ust. 2., wyrażonej w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 161 ust. 1:

- 1) pkt 17 i 20 – wynosi 10.000 zł;
- 2) pkt 18 – wynosi 1.000 zł;
- 3) pkt 19 – wynosi 1.000 zł.

Art. 164. Organy, o których mowa w art. 162, przekazują sprawozdanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 165. Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym, że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 166. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organ, o którym mowa w art. 162 pkt 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 162, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ, o którym mowa w art. 162, powziął o tym wiadomość.

Art. 167. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 161 ust. 1 i art. 165, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Narodowego Funduszu.

Art. 168. Kary pieniężne, o których mowa w art. 161 ust. 1 i art. 165, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 169. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 170. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361, z późn. zm.¹¹) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przychody uzyskane z tytułu:

- 1) odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego, lub wytwarzaniem biogazu rolniczego wydawanych na wniosek, o którym mowa odpowiednio w art. 44 ust. 1 lub art. 48 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 1;
- 2) sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na podstawie rozstrzygnięcia aukcji, o której mowa w art. 74 ust. 3 ustawy z dniao odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.)”.¹²

Art. 171. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 623, z późn. zm.¹²) wprowadza się następujące zmiany:

¹¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21, 888, 985 i 1036.

1) w art. 3:

a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22)odnawialnym źródle energii - należy przez to rozumieć odnawialne źródło energii w rozumieniu ustawy z dnia....o odnawialnych źródłach energii (Dz. U.....poz...),”

b) w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) instalacji odnawialnego źródła energii – należy przez to rozumieć instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii.”;

2) w art. 33 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w przypadku obiektów budowlanych, do których ciepło będzie dostarczane z indywidualnego źródła ciepła niebędącego instalacją odnawialnego źródła energii, źródłem ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródłem ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, dla których to obiektów przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tych obiektów wynosi nie mniej niż 50 kW i zlokalizowanych na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75 % ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w instalacji odnawialnego źródła energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, a ceny ciepła stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła i dostarczające ciepło do sieci ciepłowniczej, są niższe od obowiązującej średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art.. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dla źródła ciepła zużywającego tego samego rodzaju paliwo:

a) odmowę wydania warunków przyłączenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła albo

b) audyt, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia z 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551), wskazujący, że dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej zapewnia niższą efektywność energetyczną, niż z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.”.

¹² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377, z 2012 r. poz. 472, 951 i 1256 oraz z 2013 r. poz. 984.

Art. 172. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu ustawy z dnia....o odnawialnych źródłach energii (Dz. U.....poz...),

b) uchyla się pkt 20a,

c) pkt 20b i 20c otrzymują brzmienie:

„20b) mikroinstalacja – mikroinstalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;

20c) mała instalacja – małą instalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

d) uchyla się pkt 20d ,

e) uchyla się pkt 20f i 20g,

f) po pkt 20g dodaje się pkt 20h w brzmieniu:

„20h) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

g) w pkt 49 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 50 – 53 w brzmieniu:

„50) dane pomiarowe – informacje o:

a) ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez odbiorcę końcowego lub grupę odbiorców końcowych lub

b) ilości energii elektrycznej wytworzonej lub wprowadzonej do sieci, lub

c) wielkości mocy, lub

d) parametrach jakościowych energii elektrycznej;

51) licznik zdalnego odczytu – zespół urządzeń służących do pozyskiwania danych pomiarowych, umożliwiający dwustronną komunikację z systemem teleinformatycznym;

52) system pomiarowy – liczniki zdalnego odczytu wraz z obsługującym je systemem teleinformatycznym lub inne układy pomiarowo – rozliczeniowe;

53) układ pomiarowo – rozliczeniowy - układ pomiarowo-rozliczeniowy - liczniki i inne urządzenia pomiarowe lub pomiarowo-rozliczeniowe, w szczególności: liczniki energii czynnej, liczniki energii biernej oraz przekładniki prądowe i napięciowe, a także układy połączeń między nimi, służące do pozyskiwania danych pomiarowych.”;

2) w art. 4j po ust. 7 dodaje się ust. 8 – 11 w brzmieniu:

„8. Wymiana informacji pomiędzy sprzedawcą energii elektrycznej a operatorem systemu dystrybucyjnego dotycząca zmiany sprzedawcy energii elektrycznej przez odbiorcę energii elektrycznej odbywa się za pośrednictwem operatora informacji pomiarowych, na warunkach i w trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11zb.

9. Rozliczeń za energię elektryczną lub usługę dystrybucji energii elektrycznej dokonuje się na podstawie danych pomiarowych uzyskanych od operatora informacji pomiarowych.
10. W przypadku odbiorcy u którego zainstalowano licznik zdalnego odczytu, rozliczeń za energię elektryczną lub świadczoną usługę dystrybucji dokonuje się na podstawie danych pomiarowych za okres rozliczeniowy. Okresem rozliczeniowym jest okres jednego miesiąca.
11. Jeżeli z przyczyn niezależnych od operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nie jest możliwe uzyskanie danych pomiarowych, za dane pomiarowe uważa się dane wynikające z obliczeń. Obliczeń tych dokonuje operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 11zb.”;

3) w art. 6f dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„6f. Funkcję przedpłatowego układu pomiarowo – rozliczeniowego może pełnić także licznik zdalnego odczytu.”;

4) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.”,

b) w ust. 8 pkt 3 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,”,

c) ust. 8d² otrzymuje brzmienie:

„8d². W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot

ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia.”,

d) w ust. 8d³ wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia:”,

e) ust. 8d⁸ otrzymuje brzmienie:

„8d⁸. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.”,

f) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Jeżeli wartość dostępnej mocy przyłączeniowej wyznaczona z uwzględnieniem warunków bilansowych systemu elektroenergetycznego jest mniejsza, niż wartość mocy przyłączeniowej określonej przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej może, na wniosek tego podmiotu, wydać warunki przyłączenia i zawrzeć umowę o przyłączenie, pod warunkiem, że instalacja odnawialnego źródła energii będzie wyposażona w magazyn energii elektrycznej umożliwiający magazynowanie energii wytworzonej z tej instalacji.”;

5) w art. 7b ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75% ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w instalacji odnawialnego źródła energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, ma

obowiązek zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:

1) wyposażenie obiektu w indywidualną instalację odnawialnego źródła ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, albo

2) przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej

- chyba, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia do sieci albo dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnej instalacji odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność energetyczną, aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.”;

6) w art. 9 uchyla się ust. 5 i 6;

7) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. 1. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 18, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 5, obliczoną w sposób określony w ust. 12.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października

- 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹³⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.
3. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.
 4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.
 5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:
 - 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
 - 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
 - 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej niż 3% i nie więcej niż 7%, wartości ich produkcji - wykonują w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984.

6. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 5, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.
7. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:
 - 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w ust. 5, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
 - 2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 9a ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 9a ust. 5 ustawy, o której mowa w pkt 1.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
8. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 7, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.
9. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.
10. Deklaracja, o której mowa w ust. 9, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1.

11. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 3. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

12. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się według wzoru:

$$Ozs = Ozg \times Eog + Ozk \times Eok + Ozm \times Eom,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ozs - opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wyrażoną w złotych,

Ozg - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 110% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eog - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, umorzonych obowiązanym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh,

Ozk - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 40% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eok - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, umorzonych obowiązanemu podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh,

Ozm - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30% i nie wyższą niż 120% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eom - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 13 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a,

umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh.

13. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w ust. 1, określa się:
 - 1) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 na poziomie:
 - a) 3,9 % w 2014 r.,
 - b) 4,9 % w 2015 r.;
 - 2) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a na poziomie:
 - a) 1,1% w 2014 r.,
 - b) 1,3% w 2015 r.,
 - c) 1,5% w 2016 r.,
 - d) 1,8% w 2017 r.,
 - e) 2,3% w 2018 r.;
 - 3) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2 na poziomie 23,2 % w latach 2014 i 2015.
14. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 13, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji lub z uiszczonych opłat zastępczej, odniesiony do:
 - 1) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 ustawy;
 - 2) całkowitej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym;
 - 3) dokonanego zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 3 ustawy;
 - 4) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez towarowy dom maklerski, lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1.
15. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 12, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt

18 lit. b, z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:

- 1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) różnicę pomiędzy kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji i cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
- 3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;
- 4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. z 2013 r. i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164), zwanej dalej "ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych".

16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 12, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.

17. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i powinny być uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

18. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, oraz szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8, w tym:

- 1) sposób obliczania:
 - a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
 - b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
 - d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1;

- 3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji;
- 4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8;
- 5) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 i 1a, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9l;
- 6) wielkość i sposób obliczania udziałów ilości energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, lub uiszczenia opłaty zastępczej, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1-2;
- 7) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 8:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.”;
- 8) w art. 9c uchyla się ust. 5a i 5b;
- 9) w art. 9c ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany przedstawiać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

 - 1) 31 lipca - za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
 - 2) 31 stycznia - za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.”.
- 10) uchyla się art. 9e;
- 11) w art. 9l:

- a) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo pkt 2 lub w art. 9a ust. 16.”,
- b) w ust. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo w ust. 2;”,
- c) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu; tak umorzone świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1.”,
- d) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:
„13. Do umarzania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 3, przepisy art. 9m ust. 8 - 12 stosuje się odpowiednio.
14. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umarza świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydane dla energii elektrycznej, o której mowa w art. 9m ust. 16.”;
- 12) art. 9m otrzymuje brzmienie:
„Art. 9m. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.
2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia z kogeneracji, o której mowa w ust. 12, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.
3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji.
4. Rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzi podmiot prowadzący:
1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub

- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
 - organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.
5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji w sposób zapewniający:
 - 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
 - 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
 - 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z kogeneracji z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.
6. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.
7. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia kogeneracji oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.
8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.
9. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.
10. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji wygasają z chwilą jego umorzenia.
11. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9a ust. 2, wraz z wnioskiem o

umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji jest obowiązany złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 6.

12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 4.

13. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.

14. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, obejmujące energię elektryczną z kogeneracji wytworzoną w poprzednich latach kalendarzowych, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

13) uchyla się art. 9o – 9s;

14) art. 9t otrzymuje brzmienie:

„Art. 9t. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w instalacjach odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do powyższego rozporządzenia.”;

15) uchyla się art. 9u – 9x;

16) uchyla się rozdział 2a;

17) po rozdziale 2b dodaje się rozdział 2c w brzmieniu:

„Rozdział 2c

Zasady funkcjonowania systemu pomiarowego

Art. 11t. 1. W celu umożliwienia odbiorcom końcowym dostępu do informacji o bieżącym zużyciu energii elektrycznej oraz regulowania wielkości jej zużycia, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany do 2020 r. zainstalować liczniki zdalnego odczytu skomunikowane z systemem pomiarowym u co najmniej 80 %

odbiorców końcowych przyłączonych do sieci niskiego napięcia tego operatora, zgodnie z harmonogramem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. W przypadku gdy odbiorca końcowy wystąpi do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego o zainstalowanie licznika zdalnego odczytu w terminie wcześniejszym niż przewiduje harmonogram, o którym mowa w ust.1, operator ten jest obowiązany zainstalować taki licznik, o ile istnieją techniczne warunki jego zainstalowania.
3. Koszty zainstalowania licznika zdalnego odczytu ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Koszty te stanowią koszty uzasadnione działalności tego operatora.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, harmonogram instalowania liczników zdalnego odczytu, biorąc pod uwagę równoprawne traktowanie odbiorców energii elektrycznej, bezpieczne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego oraz koszty wdrażania systemu pomiarowego.

Art. 11u.1. Dane pomiarowe oraz dane dotyczące punktu pomiarowego wraz z ich zmianami, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego są obowiązani niezwłocznie przekazać do centralnego zbioru informacji pomiarowych.

2. Centralny zbiór informacji pomiarowych prowadzi, w systemie teleinformatycznym, operator informacji pomiarowych.
3. Operator informacji pomiarowych udostępnia dane pomiarowe, w formie zagregowanych danych pomiarowych lub jednostkowych danych pomiarowych, za pośrednictwem centralnego zbioru informacji pomiarowych.
4. Zagregowanymi danymi pomiarowymi są dane uniemożliwiające identyfikację odbiorcy końcowego oraz punktu pomiarowego.
5. Jednostkowymi danymi pomiarowymi są dane umożliwiające identyfikację odbiorcy końcowego. Dane te udostępnia się wyłącznie:
 - 1) odbiorcy końcowemu, którego dane te dotyczą;
 - 2) sprzedawcy energii elektrycznej, w celu dokonania rozliczeń z odbiorcą końcowym za pobraną przez niego energię elektryczną;
 - 3) sprzedawcy energii elektrycznej upoważnionemu przez odbiorcę końcowego, w celu przygotowania temu odbiorcy oferty sprzedaży energii elektrycznej, w zakresie wskazanym w upoważnieniu.

- 4) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki na potrzeby prowadzonych badań statystycznych w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 521) z zakresu rynku paliwowo-energetycznego.
6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może wykorzystywać dane pomiarowe, które przekazał do centralnego zbioru informacji pomiarowych wyłącznie na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w art. 9c ust. 2 i 3, bez możliwości dalszego ich udostępniania innym podmiotom chyba, że obowiązek ich udostępniania wynika z innych ustaw.

Art. 11w. 1. Dane pomiarowe podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie oraz w umowie.

2. Zbieranie lub przetwarzanie danych pomiarowych może odbywać się wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w ustawie lub umowie.
3. Dane pomiarowe mogą być rejestrowane przez licznik zdalnego odczytu za okresy nie krótsze niż 15 minut chyba, że odbiorca końcowy wyrazi zgodę na krótsze okresy rejestracji danych pomiarowych.
4. Jeżeli przepisy ustawy wymagają upoważnienia lub wyrażenia zgody przez odbiorcę końcowego na wykorzystanie danych pomiarowych dotyczących tego odbiorcy, upoważnienie to lub zgoda:
 - 1) nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści;
 - 2) może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez odbiorcę końcowego;
 - 3) może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.
5. Zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie danych pomiarowych przez podmioty inne, niż wskazane w ustawie lub w sposób inny, niż określony w przepisach powszechnie obowiązujących, chyba, że nastąpi:
 - 1) za zgodą odbiorcy końcowego, którego dane te dotyczą;
 - 2) na podstawie postanowienia sądu lub postanowienia prokuratora, zgodnie z odrębnymi przepisami.
6. Jednostkowe dane pomiarowe mogą być przechowywane przez okres nie dłuższy niż wymagany przepisami powszechnie obowiązującymi, a po upływie tego okresu usuwane lub agregowane.

Art. 11x. 1. Za usługę udostępniania danych pomiarowych pobiera się opłatę.

2. Nie pobiera się opłaty za udostępnianie:

- 1) jednostkowych danych pomiarowych – odbiorcy końcowemu i organowi, o którym mowa w art. 11u ust. 5 pkt 1 i 4;
- 2) zagregowanych danych pomiarowych - ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w związku z zadaniami wykonywanymi przez te organy.

Art. 11y. 1. Podmiotem odpowiedzialnym za: odbieranie, przetwarzanie, przechowywanie, wysyłanie danych pomiarowych, utworzenie centralnego zbioru informacji pomiarowych, nadawanie numerów punktom pomiarowym i prowadzenie ich ewidencji oraz udostępniania danych pomiarowych jest operator informacji pomiarowych.

2. Operator informacji pomiarowych udostępnia dane pomiarowe na podstawie umowy o udostępnianie tych danych.
3. Umowę o udostępnianie danych pomiarowych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnianego na stronie internetowej operatora informacji pomiarowych.
4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do podmiotów którym dane pomiarowe udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 11z. 1. Zadania operatora informacji pomiarowych wykonuje spółka, o której mowa w art. 63 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz.,357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz.551 i Nr 233, poz.1381) .

2. W celu zachowania przez operatora informacji pomiarowych niezależności:
 - 1) ta sama osoba lub te same osoby nie mogą pełnić funkcji w organach przedsiębiorstwa operatora informacji pomiarowych oraz w organach przedsiębiorstw zajmujących się wytwarzaniem, dystrybucją lub obrotem energią elektryczną lub być w nich zatrudniona;
 - 2) zysk z wykonywania zadań operatora informacji pomiarowych przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności tego operatora.

Art. 11za. 1. Operator informacji pomiarowych jest obowiązany prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w związku z wykonywanymi zadaniami, o których mowa w art.11y ust.1, odrębnie od pozostałej działalności gospodarczej.

2. Operator informacji pomiarowych ustala cenę jednostkową za dane pomiarowe uzyskane z danego punktu pomiarowego za okres jednej doby, zwaną dalej „ceną jednostkową”.

3. Cenę jednostkową kalkuluję się jako iloraz planowanych do poniesienia w danym roku uzasadnionych kosztów działalności operatora informacji pomiarowych i iloczynu liczby punktów pomiarowych oraz liczby dni danego roku kalendarzowego.
4. Cenę jednostkową zatwierdza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek operatora informacji pomiarowych.
5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatora informacji pomiarowych cenę jednostkową, w terminie 14 dni od dnia jej zatwierdzenia. Cena ta obowiązuje po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Art. 11zb. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu pomiarowego, w szczególności:

1) wymagania:

- a) jakie powinien spełniać system pomiarowy, w tym sposób synchronizacji czasu w tym systemie,
- b) jakie powinny spełniać dane pomiarowe oraz warunki ich przesyłania,

2) sposób:

- a) korygowania danych pomiarowych oraz dokonywania obliczeń, o których mowa w art. 4j ust.11,
- b) określania punktu pomiarowego,
- c) przetwarzania i przechowywania danych pomiarowych, a także okres ich przechowywania;

3) szczegółowe wymagania w zakresie bezpieczeństwa i poufności danych w systemie pomiarowym,

4) warunki i tryb wymiany informacji pomiędzy sprzedawcą energii elektrycznej a operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w związku ze zmianą sprzedawcy energii elektrycznej,

- uwzględniając bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu pomiarowego, równoprawne traktowanie użytkowników systemu pomiarowego oraz zapewnienie poufności informacji w tym systemie.

18) w art. 14 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozwój wykorzystania instalacji odnawialnych źródeł energii;”,

19) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te

sektory będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.”,

20) uchyla się rozdział 3a i 3b;

21) w art. 23 w ust. 2:

a) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) jednostkowych opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 12,”

b) w pkt 18 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:

- opalanych paliwami węglowymi,
- opalanych paliwami gazowymi,
- opalanych olejem opałowym,
- stanowiących instalacje odnawialnych źródeł energii”

c) w pkt 19 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) gazu ziemnego i energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,”

d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) wydawanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, oraz ich umarzanie;”;

23) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnych źródeł energii lub do źródeł wytwarzających energię elektryczną w kogeneracji z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,”

24) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tym źródle.”

25) w art. 45:

a) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się od dnia powstania obowiązku uiszczenia opłaty przejściowej, o której mowa w art. 11z.

1c. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 11z.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć związanych z rozwojem instalacji odnawialnych źródeł energii.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 11z.”;

26) w art. 49a w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;”,

27) uchyla się art. 54;

28) uchyla się rozdział 6a;

29) dodaje się rozdział 6b w brzmieniu:

„Rozdział 6b

Warunki i tryb uzyskania świadectw kwalifikacyjnych w zakresie eksploatacji urządzeń instalacji lub sieci

Art. 55h. 1. Czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 55x – 55z, mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające świadectwo kwalifikacyjne potwierdzające kwalifikacje, zwane dalej „świadectwem” i wpis w rejestrze wydanych świadectw, o którym mowa w art. 55s ust.1 pkt 3.

2. Wydane świadectwo i wpis w rejestrze świadectw tracą ważność w przypadku stwierdzenia, że:

1) czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci są wykonywane niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji lub niezgodnie z zakresem wydanego świadectwa;

2) osoba zajmująca się eksploatacją sieci, urządzeń lub instalacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 55x – 55z, w czasie ważności świadectwa, przez okres 3 lat nie zajmowała się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, na które świadectwo to otrzymała.

3. Świadectwo wydane osobom, o których mowa w ust. 1, zajmującym się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci i świadczącym usługi na rzecz:

1) konsumentów w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny,

- 2) mikro przedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej
- oraz wpis w rejestrze wydanych świadectw tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania lub dokonania wpisu w rejestrze wydanych świadectw.

Art. 55i. Zabrania się zatrudniania przy samodzielnej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 55x – 55z, osób bez posiadania ważnego świadectwa i wpisu w rejestrze wydanych świadectw, o których mowa w art. 55s ust. 1 pkt 3.

Art. 55j. 1. Sprawdzenie kwalifikacji niezbędnych do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci przeprowadzają komisje kwalifikacyjne w formie egzaminu.

2. Komisje kwalifikacyjne powołują na okres 5 lat:

1) Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”:

- a) u przedsiębiorcy zatrudniającego, co najmniej 200 osób wykonujących prace, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 55x,
- b) przy stowarzyszeniach naukowo - technicznych, jeżeli statuty tych stowarzyszeń zawierają postanowienia określające zakres wykonywanej działalności na rzecz gospodarki energetycznej,

2) właściwi ministrowie oraz Szefowie Agencji, o których mowa w 21a, w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci w jednostkach organizacyjnych nadzorowanych lub podległych tym ministrom lub Szefom Agencji,

3) minister właściwy do spraw transportu, w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych eksploatowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego

- na wniosek przedsiębiorcy, stowarzyszenia naukowo – technicznego lub jednostki organizacyjnej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, określa w szczególności nazwę i adres komisji oraz zakres sprawdzanych kwalifikacji.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. W przypadku złożenia wniosku za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być on opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 55k. 1. Organ uprawniony do powołania komisji kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 55j ust. 2, może odwołać członka komisji w przypadku:

- 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 2) rezygnacji z członkostwa w komisji;
- 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji;
- 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji.

2. Organ uprawniony do powołania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek przedsiębiorcy, stowarzyszenia naukowo – technicznego lub jednostki, przy której ją powołano, w przypadku:

- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej z dalszego prowadzenia tej komisji;
- 2) odwołania części członków komisji lub rezygnacji z członkostwa w komisji, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję;
- 3) ograniczenia zakresu sprawdzanych kwalifikacji.

Art. 55l. 1. Prezes UDT dokonuje okresowej oceny pracy komisji kwalifikacyjnych powołanych u przedsiębiorców i przy stowarzyszeniach naukowo – technicznych, o których mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1.

2. Prezes UDT może odwołać komisję kwalifikacyjną, jeżeli wynik okresowej oceny, o której mowa w ust.1, jest negatywny.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organów, o których mowa w art. 55j ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 55m. Świadectwo wydają, na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie świadectwa:

- 1) Prezes UDT, na podstawie dokumentacji z przeprowadzonego egzaminu, przekazanej przez komisje kwalifikacyjne, o których mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1;
- 2) komisje kwalifikacyjne powołane przez ministrów lub Szefów Agencji, o których mowa w art. 55j ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 55n. 1. Organ, który wydał świadectwo może je zawiesić na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, lub organu, o którym mowa w art. 55j ust. 2 pkt 2 i 3, w przypadku, gdy:

- 1) czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci są wykonywane niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji lub
- 2) osoba wykonująca czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, wykonuje je niezgodnie z zakresem wydanego jej świadectwa;
- 3) osoba zajmująca się eksploatacją sieci, urządzeń lub instalacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 55x – 55z, w czasie ważności świadectwa, przez okres 6

miesiący nie zajmowała się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, na które świadectwo to otrzymała.

2. Świadectwo ulega zawieszeniu do czasu zakończenia czynności wyjaśniających przyczyny jego zawieszenia.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających:

1) nie zostały potwierdzone przyczyny zawieszenia świadectwa kwalifikacyjnego - organ, który wydał świadectwo kwalifikacyjne cofa zawieszenie świadectwa kwalifikacyjnego;

2) zostaną potwierdzone przyczyny zawieszenia świadectwa kwalifikacyjnego - organ, który wydał świadectwo kwalifikacyjne cofa ważność świadectwa kwalifikacyjnego.

4. Osobie, której cofnięto ważność świadectwa kwalifikacyjnego może ponownie ubiegać się o jego wydanie, po upływie 6 miesięcy od dnia cofnięcia ważności świadectwa kwalifikacyjnego.

5. W przypadku utraty lub zniszczenia świadectwa kwalifikacyjnego, na wniosek osoby, której świadectwa to wydano, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

6. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika świadectwa kwalifikacyjnego odzyskała utracony dokument jest obowiązana zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 55o. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających niezbędną wiedzę w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 55x.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach:

1) powołania lub odwołania komisji kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1;

2) zawieszenia świadectwa, o którym mowa w art. 55n ust. 1;

3) cofnięcia świadectwa, o którym mowa w art. 55n ust. 3 pkt 2.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 55x.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 55p. 1. W przypadku:

- 1) odmowy powołania lub odwołania komisji kwalifikacyjnej,
 - 2) zawieszenia świadectwa lub jego cofnięcia
- przysługuje odwołanie.
2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odwołaniu komisji kwalifikacyjnej, o zawieszeniu świadectwa lub jego cofnięciu.
3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.
4. W przypadku, gdy rozpatrzenie odwołania wymaga dodatkowej wiedzy lub wiadomości specjalnych, Przewodniczący Komitetu może zasięgnąć opinii eksperta lub ekspertów.
5. Nadanie pisma zawierającego odwołanie w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem odwołania do Komitetu.

Art. 55r. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 55p ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania, albo
 - 2) oddala odwołanie.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stronie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania; w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu decyzji administracyjnych.

Art. 55s. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) komisji kwalifikacyjnych powołanych przez Prezesa UDT;
 - 2) członków komisji kwalifikacyjnych powołanych przez Prezesa UDT;
 - 3) wydanych świadectw oraz wtórników tych świadectw.
2. Rejestr komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje dane zawarte we wniosku przedsiębiorcy lub stowarzyszenia naukowo - technicznego, o którym mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1 i 2. Rejestr ten jest jawny.
3. Rejestr członków komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) oznaczenie daty i miejsca urodzenia;
 - 3) numer PESEL, o ile został nadany, lub numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) miejsce pracy, wykształcenie, doświadczenie zawodowe oraz opis doskonalenia zawodowego w czasie ważności powołania na członka komisji;
 - 6) oznaczenie daty i miejsca powołania na członka komisji kwalifikacyjnej lub odwołania z członka komisji kwalifikacyjnej;
 - 7) numer rejestracyjny komisji kwalifikacyjnej w skład, której członek został powołany.
4. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 5 oraz pkt 8 i 9, są jawne, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
5. Rejestr wydanych świadectw przez Prezesa UDT i ich wtórników oraz dane osób, którym je wydano zawiera:
- 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;
 - 3) numeru PESEL, o ile został nadany, lub numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) numer, datę i miejsce wydania świadectwa;
 - 6) numer protokołu, datę sprawdzenia kwalifikacji oraz jego wyniku;
 - 7) oznaczenie daty ważności świadectwa i jego zakresu oraz oznaczenie daty jego wpisu do rejestru;
 - 8) aktualne miejsce pracy;
 - 9) oznaczenie daty zawieszenia lub cofnięcia świadectwa oraz okresu, na jaki je zawieszono lub cofnięto.
6. Dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 5 oraz 7-9, są jawne, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
7. Wpis w rejestrze wydanych świadectw, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest ważny w okresie 5 lat od daty dokonania wpisu; po upływie okresu jego ważności podlega on aktualizacji i odnowieniu na wniosek osoby posiadającej ważne świadectwo.
- Art. 55t. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności powołania komisji kwalifikacyjnej lub jej odwołania, Prezes UDT po trzech latach od daty wygaśnięcia ważności jej powołania lub odwołania usuwa dane komisji kwalifikacyjnej z rejestru, o którym mowa w art. 55s ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku wygaśnięcia powołania członka komisji kwalifikacyjnej lub jego odwołania, Prezes UDT po dziesięciu latach od daty wygaśnięcia powołania lub odwołania usuwa dane członka komisji kwalifikacyjnej z rejestru, o którym mowa w art. 55s ust. 1 pkt 2.
3. W przypadku wygaśnięcia ważności wpisu w rejestrze wydanych świadectw, cofnięcia świadectwa lub wygaśnięcia jego ważności, Prezes UDT po upływie 10 lat od daty wygaśnięcia lub cofnięcia świadectwa usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 55s ust. 1 pkt 3, dane dotyczące tego świadectwa.

Art. 55u. 1. Właściwi ministrowie oraz Szefowie Agencji, o których mowa w art. 21a, a także minister wymieniony w art. 55j ust. 2 pkt 3, prowadzą, w systemie informatycznym, rejestry komisji kwalifikacyjnych, członków tych komisji oraz wydanych świadectw.

2. Rejestry prowadzone przez właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a, są niejawne.
3. Prezes UDT, właściwi ministrowie oraz Szefowie Agencji, o których mowa w art. 21a, a także minister wymieniony w art. 55j ust. 2 pkt 3, są administratorami i przetwarzają dane zawarte w rejestrach, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 55v. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania świadectwa i jego wtórników jest przechowywana przez Prezesa UDT, właściwych ministrów oraz Szefowie Agencji, o których mowa w art. 21a, a także ministra wymienionego w art. 55j ust. 2 pkt 3, przez okres 10 lat.

Art. 55w. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg powołania komisji kwalifikacyjnej, przeprowadzenia egzaminu przez komisje kwalifikacyjne i wydawania świadectw dla danego rodzaju eksploatowanych urządzeń, instalacji lub sieci, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 55x, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, rejestrowania i przechowywania dokumentacji z przeprowadzonego egzaminu, pobiera się opłatę za:

- 1) powołanie komisji kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1, wynoszącą 150 %, kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) okresową oceny pracy komisji, o której mowa w art. 55l ust. 1 wynoszącą 75 %, kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) przeprowadzenia egzaminu przez komisje kwalifikacyjne powołane przez Prezesa UDT, wynoszącą 5 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) wydawanie świadectw kwalifikacyjnych przez Prezesa UDT, wynoszącą 4 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

- 5) wydawanie wtórnika świadectwa kwalifikacyjnego, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;
 - 6) odnowienie lub aktualizację wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 55s ust.1 pkt 3, wynoszącą 3% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 - 6, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT powołania komisji, wydania świadectwa, dokonania wpisu w rejestrze, wydania wtórnika oraz odnowienia wpisu w rejestrze
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego, z wyjątkiem opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stanowiącej przychód jednostek, o których mowa w art. 55j ust. 2 pkt 1.

Art. 55x. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane posiadanie świadectwa do wykonywania czynności związanych z eksploatacją tych urządzeń, instalacji lub sieci,
 - 2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci,
 - 3) tryb powoływania i odwoływania oraz okresowej ocenę pracy komisji kwalifikacyjnej, sposób jej działania oraz strukturę organizacyjną komisji kwalifikacyjnych,
 - 4) wymagania kwalifikacyjne niezbędne dla członka komisji kwalifikacyjnej oraz tryb powoływania i odwoływania członka komisji kwalifikacyjnych,
 - 5) warunki przeprowadzania egzaminu oraz kryteria oceny egzaminu przez komisję kwalifikacyjną,
 - 6) tryb wnoszenia opłat, o których mowa w art. 55w ust.1,
 - 7) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji z postępowania w sprawie sprawdzania kwalifikacji, przekazywania ich Prezesowi UDT oraz wzór formularza przekazywania tej dokumentacji,
 - 8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 55s ust. 1, a także warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej powołania lub odwołania komisji, członków komisji, wydanych świadectw oraz wtórników tych świadectw,
 - 9) wzór świadectwa
- biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz bezstronnego i niezależnego postępowania w sprawie wydania świadectwa dla osób wykonujących czynności związane z

eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci oraz przechowywania danych w prowadzonych rejestrach.

Art. 55y. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci,
 - 2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci,
 - 3) tryb powoływania i odwoływania oraz okresowej oceny pracy komisji kwalifikacyjnej, sposób działania oraz strukturę organizacyjną komisji kwalifikacyjnych,
 - 4) wymagania kwalifikacyjne niezbędne dla powołania członka komisji kwalifikacyjnej oraz tryb powoływania i odwoływania członka komisji kwalifikacyjnych,
 - 5) warunki przeprowadzania egzaminu oraz kryteria oceny egzaminu przez komisję kwalifikacyjną,
 - 6) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji przeprowadzania egzaminu, przekazywania jej właściwemu organowi oraz wzór formularza przekazywania tej dokumentacji,
 - 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 55s ust. 1, a także warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej powołania i odwołania komisji kwalifikacyjnej, członków komisji, wydanych świadectw oraz wtórników tych świadectw,
 - 8) wzór świadectwa
- biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz bezstronnego i niezależnego postępowania w sprawie sprawdzenia kwalifikacji osób wykonujących czynności związane z eksploatacją urządzeń instalacji lub sieci oraz przechowywania danych w prowadzonych rejestrach.

Art. 55z. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo do wykonywania czynności związanych z eksploatacją tych urządzeń, instalacji lub sieci,
- 2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz tych instalacji, urządzeń lub sieci,

- 3) tryb powoływania i odwoływania oraz okresowej ocenę pracy komisji kwalifikacyjnej, sposób działania oraz strukturę organizacyjną komisji kwalifikacyjnych,
 - 4) wymagania kwalifikacyjne niezbędne dla powołania członka komisji kwalifikacyjnej oraz tryb powoływania i odwoływania członka komisji kwalifikacyjnych,
 - 5) warunki przeprowadzania egzaminu oraz kryteria oceny egzaminu przez komisję kwalifikacyjną,
 - 6) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji z przeprowadzenia egzaminu, przekazywania jej właściwemu organowi oraz wzór formularza przekazywania tej dokumentacji,
 - 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 55s ust. 1, a także warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej powołania i odwołania komisji kwalifikacyjnej, członków komisji, wydanych świadectw oraz wtórników tych świadectw,
 - 8) wzór świadectwa
- biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz bezstronnego i niezależnego postępowania w sprawie sprawdzenia kwalifikacji osób wykonujących czynności związane z eksploatacją urządzeń instalacji lub sieci oraz bezpiecznego przechowywania danych w prowadzonych rejestrach.”;

30) w art. 56:

a) w ust.1:

- pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9a ust. 1, lub przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierający dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;”;

- pkt 1f otrzymuje brzmienie:

„1f) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację, o której mowa w art. 9a ust. 9 lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;”;

- uchyla się pkt 28 – 30,

- pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 9a ust. 7 pkt 1;”;

- w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39 i 40 w brzmieniu:

„39) będąc operatorem informacji pomiarowych odmawia uprawnionym podmiotom dostępu do informacji pomiarowych;

40) nie przestrzega obowiązku przekazywania danych pomiarowych do centralnego zbioru informacji pomiarowych.”,

b) ust. 2a - 2d otrzymują brzmienie:

„2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż obliczona według wzoru:

$$K_S = 1,3 \times (O_{ZK} - O_{ZZK}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_S - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_{ZK} - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 12, wyrażoną w złotych,

O_{ZZK} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2c. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1f nie może być niższa niż wysokość obliczona wg wzoru:

$$K_o = 1,3 \times O_{za} + 1,3 \times O_{zb}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{za} - opłatę zastępczą nieuiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczona według wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 12, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 9,

O_{zb} - opłatę zastępczą nieuiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczona wg wzoru, o którym mowa w art. 9a ust.12, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 9.

2d. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 34 wynosi 10.000 zł.”.

Art. 173. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 i 984) w art. 37 w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz przepisach ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ..., poz. ...).”.

Art. 174. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z, poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 161 ust. 1 i art. 165 tej ustawy;”;

2) w art. 401c:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na wspieranie:

- 1) poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne;
- 2) przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z późn. zm.¹⁵);
- 3) rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii, oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączaniu tych instalacji, w szczególności na:
 - a) nabycie lub montaż mikroinstalacji lub małej instalacji w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii,
 - b) nabycie stacji redukcyjno – gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 4) rozwoju produkcji instalacji odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

¹⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341, z 2012 r. poz. 460, 951, 1342 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21, 139, 165 i 888.

¹⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 76, poz. 493, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1342.

5) innych działań związanych z instalacjami odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:

- a) promowanie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach,
- b) opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach.”;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1- 4 i 6 - 9 mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska. Przy udzielaniu zgody minister właściwy do spraw środowiska uwzględni w szczególności potrzeby realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, polityki ekologicznej państwa oraz zobowiązania wynikające z prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”.

Art. 175. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, 984 i 1047) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zamówienie na dostawy jest dokonywane na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub, gdy dokonuje zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”,

2) w art. 138a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Zamawiający prowadzący działalność, o której mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i 3, nie stosują ustawy do udzielania zamówień sektorowych na dostawy energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła oraz paliw do wytwarzania energii oraz zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, lub w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 176. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa, pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 23 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z, poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Art. 177. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1282, 1448 i 1512 oraz z 2013 r. poz.) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I:

a) ust. 20 - 22 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	20. Przyrzeczenie wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	98 zł	Wydanie przyrzeczenia koncesji przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	21. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	44 zł	Przedłużenie terminu ważności koncesji wydanej przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu

			działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	22. Wydanie duplikatu zezwolenia (pozwolenia, koncesji) lub przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	24 zł	Wydanie duplikatu koncesji lub duplikatu przyrzeczenia wydania koncesji przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW

b) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

- „3) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
- 4) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:
- 3) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii
- 4) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,
- c) w ust. 37 w kolumnie 4 dotychczasową treść oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 i 3 w brzmieniu:

- „2) zmiany wpisu do rejestru działalności regulowanej wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji
- 3) zmiany wpisu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:
- a) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- b) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja”,

2) w części III:

- a) w ust. 44 w kolumnie 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW ”,

- b) ust. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	45. W przypadku wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na kilka rodzajów działalności w jednej decyzji - za każdy rodzaj działalności	100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	koncesja wydana przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w

			instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW
	<p>46. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli:</p> <p>1) dotyczy przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności</p> <p>2) treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności</p> <p>z zastrzeżeniem ust. 17-19</p>	<p>50 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)</p> <p>100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)</p>	<p>Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków koncesji wydanej przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW</p>

Art. 178. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz.551 i Nr 233, poz.1381) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 w ust.1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykonywanie czynności określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238)”;

2) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. nie może być rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia przed:

1) spełnieniem w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych i kosztów, o których mowa w art. 44 oraz

2) wygaśnięcia praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych i kosztów, o których mowa w art.44 oraz

3) wyznaczeniem innego operatora wykonującego zadania operatora informacji pomiarowych, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 49 ust. 1 pkt 6.”,

b) uchyla się ust. 3.

Art. 179. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁶) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii oraz energię elektryczną wytworzoną z biogazu rolniczego, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii (Dz. U.z....., poz.....).;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:

„2a. Zwalnia się od akcyzy, na podstawie informacji potwierdzającej wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii, energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii oraz energię elektryczną z biogazu rolniczego wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii.

¹⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1342 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 939.

- 2b. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytworzoną przez wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytwarzanej w:
- 1) instalacjach spalania wielopaliwowego w części nie objętej dokumentem potwierdzającym umorzenie świadectwa pochodzenia, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego,
 - 2) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię
- pod warunkiem posiadania gwarancji pochodzenia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii.
- 2c. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2a i 2b, stosuje się w chwili wytworzenia energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2a i 2b. Przepisów art. 24 ust. 1 i art. 91 ust. 1 nie stosuje się.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 180. 1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o których mowa w art. 9a ust.1, ustawy zmienianej w art. 172, za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 181. Do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w:

- 1) art. 9l ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art.172, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.172, stosuje się do dnia 30 czerwca 2016 r.;
- 2) art. 9l ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 172, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.172, stosuje się do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 182. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE ogłosi w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art.172, obowiązujące 2014 r.

Art. 183. Świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art.172, nie zalicza się do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 tej ustawy.

Art. 184. Przy ustalaniu zakresu obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 13 ustawy zmienianej w art.172, za 2014 r. nie uwzględnia się energii elektrycznej, o której mowa w art. 9a ust. 14 tej ustawy, zakupionej lub sprzedanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 185. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 186. 1. Wytwórców, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 172 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 23 niniejszej ustawy, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej zachowują moc koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 172.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej może wezwać wytwórcę do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy z rejestru działalności regulowanej.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 187. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 172 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 23 niniejszej ustawy.

Art. 188. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 172 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 172 w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy.

Art. 189. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 172 w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23 niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 172, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 190. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 9 i art. 9a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 172, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60 - 62 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 191. Podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2 niniejszej ustawy, są obowiązane sprzedawać od dnia:

- 1) wejścia w życie przepisów rozdziału 4 niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2015 r. – nie mniej niż 30% praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych po dniu wejścia w życie ustawy o odnawialnych źródłach;
- 2) 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. – nie mniej niż 50% praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych w tym okresie.

Art. 192. Minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

- 1) maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej z biogazu rolniczego, o której mowa w art. 73 ust. 1,
- 2) ilość i wartość energii elektrycznej wytworzoną w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym

- w terminie 30 dni od dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem.

Art. 193. Raport roczny zawierający informacje, o których mowa w art. 16 ust. 1 niniejszej ustawy, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 194. Raport roczny zawierający informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1 niniejszej ustawy, Prezes ARR po raz pierwszy przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rozwoju wsi, środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 195. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 6 ust. 3 niniejszej ustawy, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za pierwsze półrocze roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 196. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 22 ust. 3 niniejszej ustawy, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi ARR za pierwsze półrocze roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 197. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 6 niniejszej ustawy, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za pierwsze półrocze roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 198. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5 niniejszej ustawy, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego po raz pierwszy

przekazuje Prezesowi ARR za pierwszy kwartał roku kalendarzowego następującego po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 199. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przejętych przez urząd obsługujący Prezesa URE wynosi:

- 1) w 2015 r. – 10 800 000,00 zł;
- 2) w 2016 r. – 4 700 000,00 zł;
- 3) w 2017 r. – 4 700 000,00 zł;
- 4) w 2018 r. – 4 700 000,00 zł;
- 5) w 2019 r. – 4 700 000,00 zł;
- 6) w 2020 r. – 4 700 000,00 zł;
- 7) w 2021 r. – 4 700 000,00 zł;
- 8) w 2022 r. – 100 000,00 zł;
- 9) w 2023 r. – 100 000,00 zł;
- 10) w 2024 r. – 100 000,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 200. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi:

- 1) w 2015 r. – 150 000,00 zł;
- 2) w 2016 r. – 0 zł;
- 3) w 2017 r. – 0 zł;
- 4) w 2018 r. – 0 zł;

- 5) w 2019 r. – 0 zł;
- 6) w 2020 r. – 0 zł;
- 7) w 2021 r. – 0 zł;
- 8) w 2022 r. – 0 zł;
- 9) w 2023 r. – 0 zł;
- 10) w 2024 r. – 0 zł;

2. Minister Gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 201. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 4, który wchodzi z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana pozytywna decyzja Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem;
- 2) art. 11u ust.1 i 2 oraz 4 – 6 ustawy zmienianej w art. 172 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 11u ust. 3 ustawy zmienianej w art. 172 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 26 miesięcy od dnia ogłoszenia.